

af til Frankrig; thi det er nu engang blevet Mode ved disse Forhandlinger at hente Exempler fra fremmede Lande i Stebet for, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch) anbefalede os, at holde os mere til vore egne Forhold. Man har sagt om mig, at jeg vilde have altfor Meget af den danske Giendommelighed frem. Jeg vil ogsaa have den danske Giendommelighed frem; men jeg vil tillige gjerne hente Maal fra Udlandet, naar de passe for den danske Giendommelighed. Det ærede Medlem gif, som sagt, over til Frankrig og talte om Træfningen ved Bionville, og han hentede fra den store Kavalleritrafning der Bevis for, hvad der kunde udrettes med Rytteri, og talte, som om noget Saadant kunde overføres paa vore Forhold? Jeg tvivler meget om, at der nogensinde vil komme en saadan Masse Kavalleri her i Landet fra den Tjende, som skal angribe os; thi jeg følger det ærede Medlem og hans Kolleger, naar de sige, at vort Hovedforsvar vil blive paa Sjælland, og jeg vil da tillade mig at sige, at det vil have sine store Bankeligheder for en Tjende at føre vel udrustede Ryttermasser med sig herover. Derfor tror jeg ikke, at det holder Stik, naar det fremdeles blev sagt af samme ærede Medlem, at 6 Eskadroner skulde have gjort saa forfærdelige Indhug og redet hele Regimentet over Grde. Jeg tror da, at disse Tropper, som Rytteriet saaledes har redet over Grde, have været i den Situation, som det ærede Medlem betegnede med Ordet Panik. Havde de franske Tropper staaet rolige, saa havde Rytteriengrebet neppe faaet dette Udfald; men de have maaske gjort her, hvad de ogsaa gjorde paa andre Steder; saa snart de saae Tjenden langt borte, skød de deres Patroner bort og stod med tomme Hylstre, naar Tjenden kom (Modsigelse af N. P. Jensen). Sa, jeg henholder mig til Historien, og det Samme er vistnok Alt, hvad det ærede Medlem kan rose sig af fra Udlandet; thi saavidt jeg veed, har det ærede Medlem ikke gjort noget Felttog i Udlandet. Der er endnu en Uttring af det ærede Medlem, som jeg i Grunden betragter som noget forunderlig. Han sagde, at Ledelsen i 1864 ingen Tillid havde til den da værende Ordning, og at dette væsentlig var Skyld i, at det gif saa daarligt, som det gif — jeg tror, at jeg citerer det ærede Medlems Ord saa nogenlunde rigtig. (En Stemme: Det passive Forsvar!). Jeg vil dog sige, at dette staaer i nær Forbindelse med det Andet (Modsigelse); ja jeg tillader mig at tro det Modsatte. Jeg vil sige, at jeg fordrer — og det er ikke alene mig, men hele det danske Folk, der fordrer det — at den Mand, som staaer i Spidsen for en Arme, saaledes som Tilfældet var i 1864, skal, naar han ingen Tillid har til den Plads, han indtager — hvad enten det nu er i den ene eller den anden Retning, at han mangler Tillid — nedlægge denne Post og ikke føre Tropperne frem, naar han ingen

Tillid har til dem, og jeg tror, at der er flere om at stille denne Fordring. Der var maaske flere Ting, som jeg vilde sige, men da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke opholde mig mere ved det ærede Medlem. — Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) for at gjøre Gjengjæld imod ham, naturligvis i al Benfælsighed. Nu har det ærede Medlem faaet saa mange Klap i Aften fra sine ærede Modstandere: (Modsigelse) — naar jeg siger ærede Modstandere, mener jeg Modstandere i andre Sager, naturligvis ikke i denne. Det ærede Medlem tog ogsaa fat paa mig paa Grund af den Retning, i hvilken jeg havde udtalt mig, og han sagde, at jeg var bleven grundig imødegaaet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Jeg tror dog nu, at jeg tilstrækkelig har oplyst, at denne Smødegaaen ikke var slet saa grundig, som det ærede Medlem mente. Hvad der forundrede ham meget, var, at jeg vilde have en Hær, der skulde have sin Støtte i Befolkningen. Jeg kan ikke Andet end beklage, at det ærede Medlem ikke er kommen videre; jeg tror, at en Hær for at være stærk ikke alene skal have det, som vi nu have omtalt, nemlig Forskjelligt, der hører ind under Organisationen, men at den ogsaa skal støttes af en kraftig Befolkning. (Kjær: Af hvad?) Af Mand, der med Begeistring kunne løfte den og bringe den til at faae det, som Begeistringen afføder, nemlig Selvtillid, og særligt det, at den kan taale at bringe Offre og bære Savn. Særligt var det ærede Medlem bange for det, man kalder Demokrati, naar vi skulle slaas (Th. Nielsen: Saa skal man være despotisk.) Sa, at det ærede Medlem (Kjær) var Despot i denne Henseende, det indrømmede han selv. Jeg har imidlertid oplyst det ærede Medlem, som jeg sidst henvendte mig til, om, at jeg ikke har talt om en demokratisk Hær, men jeg har talt om et demokratisk Land, som maatte kunne forandre saadanne Bestemmelser som dem, jeg har omtalt, og det skulde forundre mig, om det ærede Medlem ikke til Slutning skulde hjælpe mig til at faae dem forandrede. Jeg vil i det Mindste se andre Beviser, inden jeg faar en anden Tro. Det ærede Medlem maa tillade mig, han udtalte i Slutningen af sit Foredrag, at man kunde kritisere i mange Henseender, ja, det er sandt, man kan kritisere paa mange Maader, men der er Noget, der hedder Selvkritik, og dette maa det ærede Medlem ikke glemme. Jeg veed nok, at det er vanskeligt at komme til det ærede Medlem, naar han befinder sig paa Hærvesenets Omraade; det ærede Medlem pleier nemlig at sige: naar jeg ikke kan faae, hvad jeg vil have, saa gaar jeg ikke paa Aikford, saa stemmer jeg for det Allermeste — jeg haaber, at det ærede Medlem vil tro mig, saa at jeg ikke behøver at citere Rigsdagsstidenden — (Kjær: Nej, det behøves ikke!). Det er